

The Climate Crisis in Africa

A talk from the RC webinar

“The Climate Crisis in Africa,” in April ۲۰۲۳

By: “WK”, Africa

Farsi Translation

Vida Mozafarieh

بحران آب و هوا در آفریقا
سخنرانی از وبینار آرسی
«بحران آب و هوا در آفریقا» در آوریل ۲۰۲۳

بقلم WK :

ترجمه فارسی
ویدا مظفریه

خوش آمدید. جوامع ما برای حفظ خود، از سلطه استفاده میکنند. ما باید به تمام سلطه ها پایان دهیم تا انسان ها را از بی منطقی رها کرده و در نتیجه به بحران آب و هوا خود پایان دهیم.

قاره آفریقا و منابع طبیعی آن:

قاره آفریقا دارای پنجاه و پنج کشور (طبق گفته اتحادیه آفریقا) است. ما فرهنگ ها و مردم متنوعی داریم. وجه مشترک ما این است که پس از قرن ها استثمار و سلطه مجبور به بازسازی زندگی خود شده ایم.

آفریقا حدود سی درصد از ذخایر معدنی جهان، هشت درصد از گاز طبیعی جهان و دوازده درصد از ذخایر نفت جهان را در خود جای داده است. این قاره دارای چهل درصد از طلای جهان و تا نود درصد از کروم و پلاتین است. بزرگترین ذخایر کبالت، الماس، پلاتین و اورانیوم در جهان در آفریقا است. آفریقا شصت و پنج درصد از زمین های قابل کشت جهان، ده درصد از آب شیرین تجدید پذیر داخلی آن را در اختیار دارد.

تاریخ نژاد پرستی و استعمار:

در کنفرانس برلین در سالهای ۱۸۸۵-۱۸۸۴، دوازده مرد اروپایی، یک آمریکایی و یک مرد از امپراطوری عثمانی، برای تقسیم آفریقا و منابع آن، گرد هم آمدند.

آفریقا فقیر نیست. قرن ها مورد بهره برداری قرار گرفته است. بیشتر این تاریخ از جهان پنهان است و بیشتر مردم اطلاعات مغرضانه ای دریافت کرده اند.

نژادپرستی و استعمار، آفریقایی ها را از یکدیگر دور کرده و امکان ادامه سلطه را فراهم کرده است. بیشتر مردم دنیا از این موضوع بی اطلاع هستند.

دروغی که دائماً در طول استعمار گفته می شد این بود که آفریقایی ها وحشی های بدوی بودند، هوش کمتری نسبت به اروپایی ها داشتند و نیاز به نجات داشتند — که ما نباید بعنوان انسان دیده شویم یا به وجودمان احترام گذاشته شود. این روایت تا به امروز ادامه داشته است.

آفریقایی ها اظهار نظرهای سلطه گرانه درباره فرهنگ ها، غذاها، زبان ها، و شیوه های زندگی ما را تحمل کرده اند. این سلطه ها ادامه دارد و بر توانایی مردم برای گوش دادن به آفریقایی ها تأثیر میگذارد.

بین سالهای ۱۵۰۱ تا ۱۸۶۷ نزدیک به سیزده میلیون آفریقایی ربوده شدند، به بردگی درآمدند و از طریق اقیانوس اطلس به مستعمرات بریتانیا، فرانسه و اسپانیا که بعداً ایالات متحده را تشکیل میدهند، قاچاق شدند. جوامع ساحلی در ایالات متحده برای همیشه با قاچاق مردم آفریقا شکل گرفتند.

تجارت برده فرا اتلانتیک، بسیاری از سفید پوستان را ثروتمند کرد و سرمایه ای را برای ساختن برخی از بزرگترین شهرهای آمریکا و موفق ترین شرکت ها ایجاد کرد. بسیاری از خانواده ها، مشاغل و مؤسسات همچنان از ثروت عظیم حاصل از بردگی بهره میبرند. در همین حال مردم آفریقایی در این کشور ها هنوز با میراث نابرابری و بی عدالتی در تمام بخش های زندگی خود، دست و پنجه نرم میکنند. تعداد کمی از مردم، این تاریخ را تصدیق کرده اند یا صادقانه با آن روبرو شده اند.

برده داری و استعمار پایه و اساس درگیری های پس -از - استعماری را در آفریقا گذاشتند.

استعمار آفریقا بین سال های ۱۸۰۰ تا ۱۹۶۰ اتفاق افتاد. مادر بزرگ های ما برای استقلال جنگیدند و بسیاری از آنها جان باختند. وحشیگری شدید و تلاش برای نسل کشی وجود داشت. به عنوان مثال از سال ۱۸۸۵ تا ۱۹۰۶ ، لؤپولد دوم پادشاه بلژیک، کنگو را به عنوان مستعمره خصوصی خود اداره می کرد. کسانی که سهمیه و کارشان را درست انجام نمیدادند، دست یا دست و پایشان قطع می شد. در طول بیست و سه سال اول حکومت بلژیک، بیش از ده میلیون کنگویی کشته شدند.

دولت بریتانیا کنیایی هایی را که برای استقلال خود جنگیده بودند در جریان ۱۹۵۲ تا ۱۹۶۰ ، شکنجه و به قتل رساند. آنها را به اردوگاه های زندان فرستادند و شکنجه و به قتل رساندند. این بی عدالتی ها از دید مردم بریتانیا پنهان بود.

نو استعماری و سیاست های ویرانگر آن:

پس از استقلال، استعمار نو حاکم شد و بی عدالتی های ساختاری باقی ماند. نژادپرستی، تبعیض جنسی، استعمار، بحران آب و هوا و بسیاری از بی عدالتی های دیگر در ساختار های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی تعزیه شده بود و هر حوزه از زندگی را به مبارزه تبدیل می کرد.

استعمار نو را می توان اینگونه تعریف کرد:

« بقای عمدی و مستمر نظام استعماری در کشورهای مستقل، از طریق تبدیل این کشورها به قربانیان انواع سلطه سیاسی، ذهنی، اقتصادی، اجتماعی، نظامی و فنی». این کار از طریق ابزارهای غیر مستقیم و ظریف انجام می شود که همیشه شامل خشونت فیزیکی نمی شود.

آفریقا به یک « منطقه قربانی » محیط زیست تبدیل شده است.

در سال ۲۰۱۹، صادر کنندگان آمریکای شمالی بیش از یک میلیارد پوند پلاستیک را به نود و شش کشور (از جمله کنیا) ارسال کردند تا « بازیافت » شوند. بسیاری از زباله ها که اغلب حاوی سخت ترین و بازیافت نشدنی ترین پلاستیک ها هستند، به رودخانه ها و اقیانوس های آفریقا میرسند.

بین محل قرارگیری منابع آفریقایی و محل قرارگیری پایگاه های نظامی خارجی ارتباط وجود دارد.

بندرت می توان با سیاست های مخرب مخالفت کرد. رهبران آفریقایی که در برابر استعمار نو ایستاده اند، کشته شده اند. پاتریس لومومبا، در سی و چهار سالگی نخست وزیر شد و ریاست کابینه کشور تازه استقلال یافته جمهوری دموکراتیک کنگو را بر عهده داشت. او را شکنجه کردند، به ضرب گلوله کشتند و بدنش در اسید حل

شد. در ژوئن ۲۰۲۲ بلژیک بیش از شصت و یک سال پس از ترور لومومبا، نهایتاً جسد لومومبا را به وطن خود تحویل داد. بسیاری از فعالان از جان خود و خانواده هایشان می ترسند.

بی عدالتی هایی که امروز آفریقایی ها با آن روبرو هستند:

پس از غارت کشور ها و خرابکاری دولت ها، امپریالیست ها خود را بعنوان وام دهنده معرفی میکنند. این سرمایه داران باعث ویرانی در اقتصاد آفریقا شده اند. مراحل وام حاوی « اصلاحات ساختاری » است که مردم را در یک چرخه فقر به دام می اندازد — آنها وانمود میکنند که خود پایداری را ارتقا میدهند. اما در عوض بیکاری و هزینه خدمات اساسی را افزایش میدهند.

وام دهندگان جهانی برای خصوصی سازی کالا ها و خدمات عمومی در غنا فشار آوردند. این شامل آب بود. سپس، آب آشامیدنی پاک فقط در اختیار جوامعی بود که میتوانند هزینه آن را بپردازند. کسانی که قادر به پرداخت نبودند مجبور شدند به منابعی نا امن مانند رودخانه ها و حوضچه ها مراجعه کنند و عواقب سلامتی شدیدی به همراه داشت.

نمونه های بسیار و بیشتری از این بی ثبات سازی عمدی قاره و نژاد پرستی و کلیشه ای وجود دارد که تقصیر را به گردن قاره و مردم آن می اندازند .

یک کلیشه این است که « آفریقایی ها می جنگند یا همیشه در حال جنگ هستند.» با اینحال اگر جستجوی اینترنتی در مورد کمک های تسلیحاتی به آفریقا انجام دهید، برخی از عناوینی که ظاهر می شود به شرح زیر است :

« ایالات متحده نه میلیون دلار سلاح اهدا میکند، »

« ایالات متحده بیش از شصت تن تسلیحات به سومالی اهدا میکند »

در مقطعی از زندگی، ما آفریقایی ها متوجه میشویم که هیچ شانسی برای زندگی نداشتیم که در آن ، نه برای زندگیمان بجنگیم و نه از آخرین باری که مجبور بودیم بجنگیم، بهبود بیابیم. ما هرگز فرصتی برای فقط بودن و وجود داشتن نداشتیم.

موارد فوق برخی از چالش هایی است که آفریقایی ها حتی قبل از اینکه بحران آب و هوا را در نظر بگیریم، با آن مواجه هستند.

وضعیت اضطراری آب و هوا، برای جوامعی که هنوز با همه بی عدالتی های بالا دست و پنجه نرم میکنند، یک « ضریب افزایش تهدید » است.

وضعیت اضطراری آب و هوایی در آفریقا:
آفریقا با موارد زیر سر و کار دارد:

- تخلیه زباله های سمی از شمال جهانی و استخراج منابع طبیعی ما، زمین و آب ما را مسموم میکند.
- آفریقا با تنها ۳:۸ درصد، کمترین سهم در انتشار گازهای گلخانه ای جهانی را دارد، اما طبق گفته هیئت بین دولتی تغییرات آب و هوایی (IPCC) یکی از آسیب پذیر ترین قاره های جهان در برابر تغییرات اقلیمی است.
- براساس گزارش سازمان ملل متحد، تا سال ۲۰۳۰، ۱۰۸ تا ۱۱۶ میلیون نفر در آفریقا در معرض خطر افزایش سطح دریا قرار دارند.
- در طول پنجاه سال گذشته خطرات ناشی از خشکسالی جان بیش از نیم میلیون نفر را گرفته است و هفتاد میلیارد دلار خسارت اقتصادی در منطقه، به بار آورده است.
- تجزیه و تحلیل “ کاربن بریف ” از سوابق بلایا نشان میدهد که رویدادهای آب و هوایی در آفریقا از آغاز سال ۲۰۲۲ تا کنون، حد اقل چهار هزار نفر را کشته و نوزده میلیون نفر دیگر را تحت تأثیر قرار داده است.
- بیش از ششصد نفر در بدترین سیل در یک دهه اخیر نیجریه جان باختند.
- طوفان های استوایی در جنوب آفریقا تنها در سه ماه در سال ۲۰۲۲، نیم میلیون نفر را آواره کرد.
- درجه حرارت در تونس در ماه ژوئیه یه چهل و هشت درجه سانتی گراد/ ۱۱۸ درجه فارنهایت رسید که باعث آتش سوزی شدید جنگلی شد.
- نزدیک به دو میلیون نفر در چاد تحت تأثیر سیل در ماه اون و اکتبر ۲۰۲۲ قرار گرفتند.

- تقریباً یک چهارم میلیارد آفریقایی، تا سال ۲۰۲۵ با کمبود آب مواجه خواهند شد.

- هشتاد و شش میلیون آفریقایی ممکن است تا سال ۲۰۵۰ مجبور به ترک خانه های خود شوند.

آنچه میتوانیم انجام دهیم و به خاطر بسپاریم: ما آفریقایی ها باید خوبی های ذاتی خود را به خاطر بسپاریم، و درعین حال اذعان کنیم که چگونه از هم جدا شده ایم و پیام های نژادپرستانه را باور و درونی کرده ایم. ما مدیریت را بر عهده میگیریم و استثمار قاره خود و ارتباط آن با بحران آب و هوا را به اشتراک میگذاریم. ما با قدرت در مکان هایی حضور داریم که در مورد آینده ما مذاکره می شود. ما ابتکاراتی مانند احیای جنگل ها را مدیریت می کنیم و از سیاست های خوب در کشور های خود دفاع می کنیم. در انجمن آرسی، ما گروه های پشتیبانی، وینار ها و کارگروه های آموزشی در مورد بحران آب و هوا را مدیریت می کنیم.

کاری که متحدان و پشتیبانان آفریقایی ها میتوانند انجام دهند:

ما میتوانیم روابط خود را با صراحت و صداقت ایجاد کنیم. ما باید جلسات صادقانه ای در مورد نژادپرستی که آفریقا و آفریقایی ها را هدف قرار میدهد داشته باشیم: در مورد آفریقا و آفریقایی ها چه شنیدید، دیدید، گفتید یا انجام دادید؟

ما میتوانیم درس اسر بخش ها به کمک یکدیگر ادامه دهیم. بخشی از آن نشان دادن خودمان بطور کامل است. همانطور که هستیم. انجام اینکار چگونه است، اینجا بودن؟ دنیایی که به شأن آفریقایی ها احترام میگذارد چگونه به نظر می رسد؟ چه چیزی سر راه ما برای برخورد با آفریقایی ها که با آنها در تعامل هستیم، بعنوان همتایان خود وجود دارد؟

ما میتوانیم مبارزات را آشکارا نشان دهیم، زیرا آنها مانع کار ما میشوند. الگوهای آزدگی مبتنی بر سلطه تاریخی نمیتواند بخشی از روابط ما باشد.

ما میتوانیم با کارکردن روی ضد و علیه نژادپرستی ادامه دهیم و در مورد تاریخ کشورهایمان در رابطه با استثمار و امپریالیسم بیاموزیم و به آنچه می آموزیم عمل کنیم.

ما وظیفه بزرگی داریم — همکاری برای توقف بحران آب و هوا. این کار مستلزم پایان دادن به سلطه است.